

(Daniela Caraman Fotea – 1 martie 2015)

Cifrele jalonează viața distinsului muzician – dirijor, compozitor, diacon, iconom stavrofor JEAN LUPU, oltean, plecat dintr-un loc rezonant în spiritualitatea românească: comuna Brâncoveni, pentru a-și urma dublul crez: în duhovnicie, în arta sunetelor. O viață de poveste, ajunsă acum la **75 de ani**, încredințată unei cărți captivante, îngemănată cu valoarea unui document datorat fascinantului tablou de epocă, azi necunoscut ori aproape uitat, parcurs de acei care au avut tăria de a-și urma vocația hăruită: studiul seminarului (întotdeauna cu urmări dureroase în plan social și profesional).

Pentru Jean Lupu (Jean cu filiație la ziua de Joi, în care s-a născut), la început a fost seminarul (cel Teologic din Craiova, unde s-a remarcat și ca bursier al episcopiei Râmnicului Vâlcea). Dar, pentru că la 12 ani cânta la stația raională de radioamplificare, iubirea de muzică nu-i dădea pace... Merge așadar la Școala populară de artă din Craiova, secția dirijată (începe, iată, traseul celor **55 de ani** în domeniu), apoi, după grele obstacole din partea oficialităților, își dă diferențele de studii de la seminar la liceu și, intră la Facultatea de Muzică din Timișoara.

La căminul cultural din Brâncoveni a înființat primul său cor mixt pe 4 voci, urmat de cele din Potcoava, Mărgineni, „Lira” din Slatina, al Casei de Cultură a raionului Timișoara, „Ciprian Porumbescu” al Sindicatelor-Învățământ, Slatina (1968), „Lirica” al Consiliului Județean Olt; în București cel din Liceul Pedagogic și „Cantata” al Sindicatelor-Învățământ, sector 6. Participările la festivaluri, concursuri, premiile sunt greu de cuantificat. Numărul lor a consolidat reputația artistului, apreciat de marile nume ale muzicologiei, ale artei corale. Jean Lupu introduce pentru prima oară în liceul pedagogic noțiunea de dicteu muzical; scrie manuale de muzică, semnează compoziții corale proprii, de asemenea publicate și răsplătite prin numeroase diplome de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România, articole, comunicări, susține conferințe. 17 ani de profesorat, de inspectorat i-au fost ca o iubire, mărturisește autorul, iubit la rândul lui de elevi, de colaboratori.

Încununarea vieții de o opulentă cuprindere artistică, pedagogică, organizatorică, duhovnicească, o viață „ca un labirint”, dincolo de o parcurgere familială exemplară, dăruită cu 2 copii – Olgața și Daniel, desăvârșiți profesional, a fost pentru Jean Lupu, înființarea corului Symbol-1990, așadar cu **25 de ani** în activitate continuă. Este marea **ctitorie** a lui Jean Lupu, concepută pentru a aborda prioritar creația, repertoriul de factură religioasă. Este primul cor de copii și singurul care a dat răspunsurile la Sfânta Liturghie în Catedrala Patriarhală. A dobândit 8 premii internaționale, are peste 100 de înregistrări la Radio-ul național, 18 Cd-uri, casete audio, turnee de prestigiu. Important: are o sonoritate specifică, un timbru colectiv personal, omogen, recognoscibil, agreabil; sunt solfegiști. Jean Lupu deține Înaltul ordin „Crucea Patriarhală”, acordat de 3 ori.

Frumoasa vârstă a lui Jean Lupu a fost marcată de cel de al 60-lea concert susținut pe scena Ateneului Român, cu sala plină, ca întotdeauna la aparițiile publice ale formației, ale dirijorului său. Dincolo de o plajă repertorială notabilă (creație românească, universală, prelucrări de folclor, liturgică), publicul a admirat și un program de sală-unicat prin excepționala prezentare grafică, documentară, piesă de referință pentru biblioteci. Jean Lupu a fost invitat și la Trinitas Tv pentru

o emisiune sub genericul „Muzica și sufletul”, în compania uneia dintre cele mai charismatice, mai docte personalități ale momentului: Pr. Prof. Dr. Daniel Benga. Ea însăși, emisiunea, o muzică pentru suflet...

Așadar, și frumoasele, rarele aniversări de care se bucură **Jean Lupu – 75** de ani de viață, **55** de dirijat din care **25** în fruntea corului „Symbol”, definesc motivul pentru care artistul și-a câștigat locul în „corala simțirii românești”. Aplauze!